

sivitat no sols contra el que seguien, sinó a l'ensems, contra la política en general.

I és clar, d'aquesta afecció egoïsta en fan un fonament per a aixecar noves idees que creuen veritats nascudes de l'experiència i així el llur cas particular el presenten com exemple per a volguer convèncer als que amb esperit noble i esforçat dediquen totes les activitats envers un fi, que creuen fermament té qu'èsser favorable a la societat.

Mes com s'atreveixen a combatre tots els ideals polítics? L'ideal no és la cosa més gran que pot tenir l'home...? Podem reprovar l'esperit de les religions, fins de les que semblen més equivocades?

Es clar que no; tots sabem la sublim moralitat i puresa de llurs diferents doctrines. Podem impugnar el fons de la majoria de sectes? Podem mofar-nos de l'essència de tantes i tantes distintes opinions que aspiren a perfeccionar la humanitat?

Els qui tot això censuren ho titllen de quitxotesc sense donar-se compte que amb això ells representen el baix paper de Sanxos.

Res vol dir que quasi totes les idees polítiques s'hagin destrogat enfront de la realitat; res vol dir que en qualques d'altres s'hi descobris la mala fe dels llurs capitosts; de cap manera això significa que la totalitat siguin inútils i enganyoses, sinó que tenim de coincidir en què la política es indispensable per a ajuntar als homes per a governar una nació i per a fer créixer un poble. D'entre tants programes presents per diferents opinions, sempre en surt algun d'acertat, que reporta profit i avançament.

Deixem-los els que blasonen d'experimentats, puix amb els seus pessismes es tornen uns essers completament negatius i llurs manifestacions no tenen cap mira altruïsta ni profitosa.

Deixem-los; allà ells... I nosaltres continuem la nostra tasca empleant els nostres juvenils esforços envers la Catalunya resplendent i forta que desitgem.

La consciència d'ells i la nostra judicaran.

JOSEP MARIA RUERA

Parlem-ne de l'Internacionalisme

Sentim una franca i viva simpatia per les organitzacions sindicalistes de

Catalunya, quines, representen una arma de controlatge i d'oposició a la injustícia social dels temps actuals. Hem de confessar, i cal no enganyar-nos nosaltres mateixos, que aquesta simpatia és més sentimental que no pas d'avinensa teòrica. El sindicalisme com a organització de força i resistència al capitalisme, mentres duri el desequilibri econòmic i inhumà de l'actual organització social, el comprenem perfectament i ens mereix una gran estima. No veïem tan clara la posició del sindicalisme al definir el seu ideari reconstructiu en mires a una futura organització de convivència humana. El comunisme i el socialisme, parlen més clar i omplen més la raó dels homes que esperen l'adveniment d'una Nova Era de bondat i millora socials.

Are, ens interessa, principalment, desfer l'equívoc de la concepció internacionalista que de la vida tenen alguns sindicalistes. Fàcilment convindrem en què la teorització fidelment sindicalista no enclou pas l'acceptació d'un internacionalisme entès, de manera absoluta, sense respectar les modalitats específiques dels agrupaments que ètnicament o lingüísticament es troven compenetrats. No figurant l'idea internacionalista, en el sentit d'aplicació política, en la ortodòxia purament sindicalista ens dóna en l'ànima la proclamació que fan alguns sindicalistes d'aquest principi enfront del nostre nacionalisme que és profundament humà i lliberal.

Generalment l'idea internacionalista és producte o d'una simplicitat infantívola en entendre la bondat política o d'un abstraccionisme filosòfic renyit amb les lleis biològiques de la mateixa Naturalesa.

Tenen tota la raó els qui diuen que en el nom de pàtria s'han comés la major part de les guerres embarrancant els camins de perfeccionament humà i la marxa ascensional del progrés i la civilització. Hem de fixar-nos, però, en la diferència que va del nacionalisme imperialista i usurpador, engendrador d'odis al nacionalisme que aspira a una reconstrucció espiritual de la pròpia ànima col·lectiva, feta bocins.

La tessi d'En Pi i Margall, en el seu llibre "Las Nacionalidades" és de què l'afany d'expandiment territorial dels grans estats i el posar entrebancs a la llibertat dels pobles, ha promogut de sempre les més doloroses i sagnants guerres; la imposició tirànica d'un estat fort, damunt d'un

poble petit, valent-se de la materialitat de les armes, és una gran injustícia, que fatalment ha de congriar odis i afanys de revenja en el cor dels oprimits. Aquesta diferenciació essencial malgrat la identitat de mots, és plasmada eloquentment en les paraules pronunciades pel nostre dilecte company Enric Margarit en el miting nacionalista del dia 8 de Desembre passat: **la nostra acció patriòtica no és de conquesta, sinó, de reconquesta.**

En el ordre doctrinari diré que l'Internacionalisme és una idea per explicar encare i completament distanciació amb una sana i normal manera d'apreciar els fets poderosos de la Vida. Pretendre una igualtat absoluta, entre tots els homes i pobles saltant per damunt la Naturalesa és una aspiració del tot esbojarrada i antisocial. Si es tractés d'una internacionalització de funcions legislatives entre els pobles o d'una aportació recíproca de qualitats i virtuts amb l'intenció d'una síntesi perfeccionadora per tal d'arribar a una fraternal harmonia universal, entre pobles lliures, ens fariem nostre el principi i res hi objectariem. Però, no l'expliquen així ells la idea, sinó que admetent la teora dels fets consumats i respectant la vigència de les grans injustícies portades a terme amb raó de la força, volen uniformisar el món subjectant-lo a la tirania d'un dogme sense fonament científic.

Ometent l'aberració ideològica no podem estalviar de dir que sentimentalment l'Internacionalisme com a expressió d'oposició al nacionalisme-capitalista, promotor de guerres i crims, és una idea que la veïem orlada amb els atractius d'una intima bonesa. Considerada d'aquesta faísó la idea té exclusivament una valor de sentimentalitat i prou, car sempre mostrarà el barniç de la seva vacuitat utòpica.

Teòricament l'Internacionalisme absolut, és un principi mancat de tota argumentació lògica i de base científica i representa alhora una idealitat ben primitiva i un concepte esquifit de les societats humanes i de l'obra civilitzadora dels segles.

Tot i sentint-ho molt, en bona hora alguns sindicalistes, creguin en la virtualitat del seu internacionalisme, però, lo que no podem admetre sense atribuir-ho a inconsciència és l'Internacionalisme passat pel garbell de l'espanyolisme. La resistència a emprar la parla nostrada en la seva vida oficial, ultra ésser una resignació

plebeia a una imposició que de l'estat espanyol sofrim els catalans, és un greuge a la simpatia que humanament sentim per ells, nosaltres, nacionalistes que fonamentem les nostres idees en un gran amor a la Vida plena de tots els homes.

SIRS

La puja de l'electricitat

Els que desde aquestes columnes ens havem proposat seguir sense defalliments ni intermetències una lluita constant pel millorament social de les classes proletàries i contra tota mena d'injustícies i explotacions, no podem deixar passar en silenci la trascendentíssima qüestió de la puja de preu que les companyies suministradores de fluit elèctric pretenen imposar-nos sense que ho justifiquin altres causes que llur cobdícia incommensurable i llur afany inmoderat de fer pessetes.

L'Ajuntament, sembla qu'ha intervingut en aquest afer per tal d'evitar que aquest projectat augment tinga lloc. Es diu també que'ls nostres representants tenen l'intenció d'oposar-s'hi amb tots els mitjans possibles, apojant-se en les disposicions d'una R. O. existent.

Ens fa parlar així la manera com s'estant portant aquestes gestions.

Nosaltres no sabem com acabarà tot això, si bé temem endevinar-ho, però de lo qu'estem plenament con-

B A R La Bohemia D'EN Esteve Julià

Licors fins de fabricació
Nacional i Extranjera

Aperitius de totes menes

Amer Picón

Especialitat de la casa

Doctor Robert, 17

Granollers

LLET CONDENSADA

MARCA "EL PAGÉS"

Elaborada per la "S. A. Industria Lechera"

LA MÉS NUTRITIVA

FABRICA A SANT CELONI (MONTSENY)

OFICINES: Plaça de Catalunya. 9
MAGATZEM: Carrer Trafalgar, 64

BARCELONA

Diposit a Granollers:
Enric Puchades